

תענית ציבור.

- מי שלא ישן, מותר לו לאכול עד שיעלה עמוד השחר.
- השוכב לישון ובדעתו להשכים לאכול או לשתות, יתנה בפירוש לפני השינה שיוכל לאכול או לשתות.
- ואם רגיל לשתות בקומו, אין צריך להתנות לשתיה.
- קטנים שיש בהם דעת להתאבל על ירושלים, מאכילים אותם מאכלים פשוטים, ולא יאכלו מעדנים.

שחרית:

- 'ואל ישראל' לברכת 'רפאנו', 'אם יש בבית-הכנסת אף רק שלושה מתענים'. ואם אין, אומרו ב'שומע תפילה'.

Lire la suite

סליחות:

- אומרים אותן בעמידה, ובמיוחד: אשמנו, י"ג מידות, שמע קולנו, וכן אבינו מלכנו.
- 'אבינו מלכנו' הארוך, ובו: 'ברך עלינו שנה טובה'; 'זכרנו ל...' [ולא 'זכרנו בספר'] / ואנחנו לא נדע / חצי קדיש.

קריאת התורה:

- קוראים 'ויחל' בשחרית ובמנחה גם אם יש רק שלושה מתענים.
- מי שאינו מתענה, לא יקראוהו לעלות לתורה.
- קראו לתורה מי שאינו מתענה, וצר לו להודיע מפני חילול השם – יעלה.
- בור בקול רם ורק אחר שסיימו, אומרם הקורא בתורה. הרבי, כשעלה לתורה, התחיל לאומרם יחד עם הציבור.
- בשם ה", יש להפסיק מעט בין 'בשם' ל"ה" כי בפסוק מופיע תחת המלה "בשם" טעם מפסיק, הטעם 'טיפחא'.

שיעורי תורה:

- קום (לנוהגים בכיו"ב) ללמוד היום מעניינא דיומא בתנ"ך (מלכים-ב כה,א-ג. ירמיה לט,א. נב,ד-ה. יחזקאל כד).

צדקה:

- תנוהגים לתת לצדקה לפני תפילת מנחה 'אגרא דתעניתא', ויש נותנים לפי עלות הסעודות שהיו אוכלים היום.

תפילת מנחה: "בשעה מאוחרת".

- חריה חצי קדיש. מפטירים "דרשו ה' בהמצאו" (ישעיהו נה, ו – נו, ח), ומברך אחר-כך שלוש ברכות עד 'מגן דוד'.
- יהללו, חצי קדיש, תפילת שמונה-עשרה.
- במנחה אומר גם היחיד 'עננו' בשומע תפילה, ללא חתימה, ומסיים "כי אתה שומע".
- **אם שכח** ה' דסיום הברכה), אומרו בלא חתימה אחרי 'אלוקי נצור', קודם 'יהיו לרצון' האחרון.
- אנו'. הנוהגים נשיאת-כפיים בכל יום, נושאים כפיהם גם בתפילה זו, רק באם התפילה היא לאחר פלג המנחה.
- פיים, אומר הש"ץ ברכת כוהנים. תחנון, 'אבינו מלכנו', קדיש תתקבל, עלינו, קדיש יתום, אל תירא, אך צדיקים.

תפילת ערבית:

- שעת צאת הכוכבים לקריאת-שמע, ולפחות – שיסיימו בשעה זו תפילת ערבית, ויקראו אז קריאת-שמע בזמנה.